The Shor is not similar to the Mav'eh

לא הרי השור כהרי המבעה –

OVERVIEW

When the משנה states לא ראי המבעה [or the similar expression of לא ראי זה [or the similar expression of מבעה it can be understood to mean that שור [or the first 'זה'] is not similar to מבעה [or the second 'זה']; in the sense that the first case (שור) is lacking something which the second case (מבעה) possesses.

We derive certain laws by a process which is known as a אד השוה – a common factor. A certain law, 'X', applies to 'A' and 'B'. We want to apply this law, 'X', to 'C' as well. However we cannot derive C from A, because A possesses a certain factor, 'a', which may explain why this rule (X) should apply only to A and not to C, which lacks this factor 'a'. Similarly we cannot derive C from B, because B possesses a different factor, 'b', which C lacks. However A does not possess factor b, and B lacks factor a. [In the אמר language this is stated as אוה כראי זה כראי זה כראי זה כראי זה בראי זה לא ראי זה במחס b factors a or b which cause A and B to possess rule X, for A lacks factor b [the first האי זה במחס b lacks factor a [the second lacks factor a [the second

In conclusion: the term לא ראי refers to the חומרא [the seemingly contributing factor of the second זה, which the first זה is lacking.

If we were to follow this approach concerning the phrase לא הרי השור כהרי המבעה in our משנה; it would mean that שור is lacking the מבעה (just as by a עד השוה (just as by a תוספות, however negates this interpretation.

פירוש⁴ אין קולתו של שור כקולתו של מבעה - 5

 $[\]frac{1}{2}$ A lacks factor b, the חומרא and seeming cause of rule X by B, and nevertheless rule X applies to A.

 $^{^2}$ B lacks factor a, the חומרא and seeming cause of rule X by A, and nevertheless rule X applies to B.

³ According to this understanding, the משנה is teaching us that since שור is lacking the מבעה (where יש הנאה (where מבעה the מבעה), therefore if the מבעה would have written only מבעה, we would not be able to derive שור from מבעה is more שור than חשור.

⁴ The term פירוש is used in חוספות to indicate that the explanation is somewhat different from what we may have assumed. The explanation is negating will be stated shortly in this חוספות. See footnote # 3.

⁵ This means that שור is not as 'mild' as מבעה; rather מבעה has a קולא that שור dos not possess. The phrase לא הרי השור is to be understood (see 'Overview') that שור is lacking something which מבעה has. It can be interpreted in regards to a קולא or a קולא maintains that it is concerning a קולא.

The explanation of the phrase 'לא הרי השור כהרי is that the mildness of שור is not similar to the mildness of מבעה -

- ^{8} כדמפרש לקמן בגמרא באמר דאמר תנא שור לקרנו ומבעה לשינו בגמרא למאן בגמרא למאן באמר מור אור אפר בא explains later according to the one who maintains that שור refers to קרן and מבעה refers to שון; they do not have the same קרן -

משום דשור כוונתו להזיק ומבעה אין כוונתו להזיק -Because by שור (which refers to קרן) his intent is to do damage (maliciously); however by מבעה (which refers to שן) the animal has no intent of doing damage (he is eating to satisfy his hunger; there is no malicious intent). אין כוונתו ס קולא has this מבעה להזיק bas this שור להזיק, that שור is lacking -

ולפיכך אי כתב רחמנא שור לא אתי מבעה מיניה שהוא קל מיניה - So therefore if the חייב would have (only) written that חייב is אין כוונתו השר is מבעה is milder than מבעה is מבעה is milder than אין כוונתו is as opposed to שור where it is כוונתו להזיק we would have maintained that פטור is מבעה is שור is החייב is שור הרי המבעה. This is the meaning of לא הרי השור כהרי המבעה.

תוספות tells us the interpretation which he is negating:

ראין פירושו כשאר מקומות שבתלמוד לא ראי זה -And the explanation of 'לא הרי וכו' here is not like in the other places in the תלמוד where the גמרא uses the phrase 'this is not comparable', etc. -

דהתם פירושו אין חומרא של זה כחומרא של זה ולכך אין החומרות גורמות זה הדין For there (elsewhere) the interpretation of the phrase 'לא ראי זה' means that the severity of this one (A) is not similar to the severity of the other (B), and vice versa; A is lacking the severity factor that B possesses, and nevertheless the rule that applies to B, applies to A as well (and the converse is also true). Therefore we can understand that it is not the הומרות (of A or B) that cause this law (since A is lacking the הומרא of B and vice versa)⁹ -

אלא הצד השוה שבהן גורם הדין -

But rather it is their common factor that causes this law. In the phrase לא ראי זה לא ראי זה עם, we are discussing the חומרות of the איז השוה however here we are discussing the קולות.

⁶ (۲,β) α,Σ.

 $^{^{7}}$ רב יהודה וnterpreting שמואל.

⁸ תוספות chose this interpretation of שור (instead of the conclusive opinion that it refers to רגל), perhaps because it is the first opinion mentioned in the גמרא. See "פנ"י.

⁹ See 'Overview'. [Elsewhere, the intent of the הו לא ראי is to explain why this particular factor (הומרא) cannot be the cause of this rule (and therefore we can derive from the צד השוה a new law); however here the (initial) thrust of לא הרי וכר' is to explain that the חורה needed to write all the ד' אבות, since we cannot derive one אב from the other (but not that we can derive a new law from the ד' אבות '[as in a regular ד' (צד השוה)]

תוספות anticipates a question and resolves it:

ושינה כאן התלמוד 21 פירושו מבשאר מקומות ב- 11

And the reason the גמרא here changes its usage of the phrase לא הרי from all other places is -

משום דהזכיר החמור תחילה בלא זה וזה שיש בהן רוח חיים:

Because the משנה mentioned the חמור first in the case of ולא זה וזה שיש בהם רוח as opposed to אים which has no רוח היים; and therefore אש cannot be derived from the previous two (מבעה משנה). The משנה made it clear in this latter case that we cannot derive the second (אש) from the first (two, שור ומבעה); the same pattern must also exist in the first לא הרי המבעה that we cannot derive the second (מבעה) from the first (שור), The reason must be that מבעה is more מבעה מבעה מבעה אור מבעה has a מבעה which מור is lacking.

SUMMARY

In our לא הרי means we cannot derive the second from the first because the second is more קל than the first. In a צד השוה the term לא ראי זה means that the הומרא of the second is not the cause for the rule since the first does not possess it.

THINKING IT OVER

Why did not the משנה state היים רוח שיש בהם כהרי אלו חיים כהרי אלו בו רוח חיים משנה אין בו ולא ולא מחל בו חיים כהרי אלו מחל בו וואר וואר מו like all the other אל הרי זה כראי היים $?^{12}$

10

 $^{^{11}}$ is asking, why does not the גמרא say that by לא הרי השור כהרי השור לא הרי שוו is lacking the א חוספות is asking, why does not the מבעה (for מבעה is מבעה שי but not שור) and therefore if the תורה would have written מבעה we could not derive from it (and vice versa by אור המבעה כהרי השור לא הרי interpretation would make this לא הרי לא הרי הומרות, in the sense that we are discussing the חומרות.

 $^{^{12}}$ See מהר"ם and נחלת משה.